

Directeur 24-uursapotheek ook actief als vrijwilliger voor weeskinderen in Mali

'Zo bijzonder hoe gastvrij en blij deze mensen zijn'

Apotheker Karin Mooren wilde "zijn werk en liefde voor Afrika voorzetten". Na het overlijden van haar partner richtte zij – achttien jaar geleden – samen met vrienden en familieleden een stichting op, die tot op de dag van vandaag weeskinderen in Mali financieel steunt om ze een betere toekomst te bieden.

34

Auteur **Cindy Reinders**

Ze krijgen alfabetiseringslessen, kunnen meedoen aan sporttoernooien en ze beschikken over schoon drinkwater uit een eigen waterput. Middenin een onderontwikkelde wijk met zanderige straten en lemen gebouwen in de Malinese hoofdstad Bamako, vangen lokale vrijwilligers weeskinderen op in het

Centre d'Ecoute. Dankzij de financiële steun van Stichting Weeskinderen in Mali (WIM), die apotheker Karin Mooren achttien jaar geleden oprichtte.

Dat deed zij samen met familieleden en vrienden van haar toenmalige partner Wim, naar wie de stichting is vernoemd. "Na zijn overlijden wilden wij zijn werk en liefde voor Afrika voortzetten. Wij hadden echter niks met landbouwkundig onderzoek; we wilden iets voor kinderen betekenen."

In '97 bezocht Mooren Mali – het land waar Wim woonde en werkte – om te kijken waar de behoefte bestond. "Het kindertehuis waar ik heenging lag vol met luxe speelgoed; een staatsweeshuis kon lastig steun aannemen. Uiteindelijk kwam ik terecht bij een particulier initiatief van Malinese vrijwilligers."

Extra mondje

De kinderen tussen de 4 en 18 jaar die zij overdag opvangen, zijn geen 'echte' wezen maar 'sociale' weeskinderen, vertelt zij verder. "Sommigen hebben nog wel een of twee ouders, maar die kunnen hen slechts een dak boven het hoofd bieden. Anderen worden opgevangen door ooms of tantes, maar hebben het vaak niet breed met een extra mondje te voeden." De vrijwilligers hoorden toentertijd aan wat de kinderen zouden willen en kunnen, maar

KARIN MOOREN OVER HAAR LAATSTE BEZOEK AAN MALI: "FJUN OM TE ZIEN, DAT DE KINDEREN GOED LES KREGEN EN DAT DE ONDERVOEDE KINDEREN GEZONDER WERDEN."

Foto Studio Oostrum

ze beschikten niet over middelen om hun dromen te verwezenlijken. Geld om deze kinderen daarbij te helpen, kon het opvangcentrum dus goed gebruiken.

“We zijn gestart met alfabetiseringslessen om de jongere kinderen te leren lezen en schrijven, zodat ze daarna kunnen instromen op een gewone school. Omdat een aantal kinderen erg ondervoed was, hebben we tevens een pap-project opgezet. We wilden ze in eerste instantie elke dag een ontbijt in de klas geven, maar dat leek de vrijwilligers niet zo verstandig. Daardoor zouden de ouders of verzorgers wel eens het eten thuis kunnen gaan overslaan. Een dilemma dus, met als uitkomst: drie keer per week een soort pap op school.” Voor de wat oudere kinderen zochten de vrijwilligers stageplekken. Bij een timmerman of elektricien, om een vak te leren in de praktijk.

Voetbalshirts

De steun vanuit de stichting bestaat hoofdzakelijk uit een financiële bijdrage, zegt Mooren, afkomstig van momenteel ongeveer tachtig à negentig particuliere donateurs. “Goederen opsturen is vaak erg duur. Maar soms gebeurt het wel. Zo hebben we vorig jaar voetbalshirts, die een club over had omdat ze van sponsor wisselden, meegestuurd met de VN-missie via het ministerie van Defensie.” Zelf is ze “helaas” al lang niet meer in Mali geweest. “Het is steeds te onveilig voor Westerse toeristen.” De laatste keer was in 2004. “Fijn om te zien toen, dat de kinderen goed les kregen en dat de ondervoede kinderen gezonder werden. En hoe mooi een West-Europese stagiaire de wanden had versierd met tekeningen van Jungle Book. Ook vond ik het erg bijzonder hoe vrolijk en blij deze mensen zijn, en zo ontzettend gastvrij. Er staat altijd wel wat te eten en te drinken klaar, terwijl ze het niet breed hebben.”

Debatten

Mooren runt in het dagelijks leven “met veel plezier” de 24-uurs Regio-apotheek Rivierenland in Tiel, maar richt zich in Mali niet zozeer op gezondheidszorg. “Dat is niet de scope van onze stichting. Wel hebben we een budget voor

Donateurs zijn ‘vrienden van vrienden’

Stichting Weeskinderen in Mali bestaat uit ongeveer tien kernleden, die ongeveer vier keer per jaar bij elkaar komen. Zij onderhouden doorlopend contact met de lokale mensen en versturen twee keer per jaar een nieuwsbrief aan alle donateurs. “Vaak zijn het vrienden van vrienden, maar ook donateurs die een kleinschalige stichting als deze een warm hart toedragen”, vertelt oprichtster Karin Mooren. De stichting vraagt aan particulieren een streefbedrag van € 50 per jaar. “Daarvan blijft niets aan de strijdstok hangen; we doen dit allemaal vrijwillig.”

Zie voor informatie: www.stichtingwim.nl.

zieke kinderen die medicatie nodig hebben of naar een arts of ziekenhuis moeten. Daarnaast organiseren de vrijwilligers van het centrum debatten over hygiëne; de oudere jongeren debatteren over het voorkomen van tienerzwangerschappen en aids. De komende tijd willen de kernleden van de stichting ook investeren in andere projecten. Mooren: “We hebben contact met een Nederlandse die in Bamako woont en daar ook vrijwilligerswerk doet, en zicht heeft op wat waar nodig is. Dat kunnen schriften of pennen zijn voor een bepaald leerjaar, of wellicht gaan we kinderen sponsoren die een bepaalde opleiding willen doen. Echt concrete plannen hebben we nog niet, maar het geeft de kerngroep wel weer nieuwe energie. Uiteraard blijven het pap-project, de medische ondersteuning en de sporttoernooien in het Centre d’Ecoute gewoon doorlopen.” ■

**ER STAAT
ALTIJD WAT TE
ETEN EN DRIN-
KEN KLAAR,
TERWIJL ZE
HET NIET
BREED HEBBEN**

